

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

24 Syndon Evangelica, qua Christus ad sepulturae mysterium involvi dignatus est, à Carolo Emmanuele Sabaudiae Duce magno studio servatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

erant. Bart. in l. 1. §. hoc edito, in fin. ff. de postul. & Cravet. in cons. 88. num. 3.

20 Tertio ꝑ Episcoporum ordinaria auctoritate præcipua cura esse debet, ut populum, totumq; gregem sibi ipsis, ac suæ fidei commissum, juxta sacrorum conciliorum decreta de sanctorum intercessione, invocatione, sacrarum reliquiarum honore, & legitimo imaginum usu diligenter instruant, & doceant atque imagines Christi, & Deiparæ Virginis, & aliorum sanctorum in templis præsertim habendas, & retineas, eisque debitum honorem, & venerationem impartendam curent, ut per conc. Trident. de invoc. venerat. & reliq. sanctorum, sess. 25.

Nemini tamen licet ullo in loco, vel ecclesia, etiam quomodolibet exempta, aliquid insolitam ponere, vel ponendam curare imaginem, nisi ab Episcopo approbata fuerit, nulla etiam admittenda sunt ꝑ nova miracula, nec novæ reliquiæ recipi debent, nisi eodem Episcopo recognoscente, & approbante, qui, simulatq; de iis aliquid compertum habuerit, adhibitis in consilium Theologis, & aliis piis viris, ea facere debet, quæ veritati, & pietati consentanea iudicabit. concil. Trid. ubi supra, §. hoc ut fidelius, & cap. 2. de reliq. & vener. sanct.

De miraculis autem, ac sacris imaginibus copiose, & bene scripsit Majol. in suo lib. de sacr. imag. per totum, & si aliquod dubium, aut difficilis ꝑ abusus circa miracula, & imagines esset extirpandus, vel aliqua de his gravior quæstio incideret, Episcopus, antequam iudicat, Metropolitanus, & comprovincialium Episcoporum in concilio provinciali sententiam debet ex-

pectare, ita tamen ut nihil, inconsulto Romano Pontifice, novum, aut in Ecclesia hætenus inusitatum decernatur. Concilium Tridentinum, ubi supra de invoc. vener. & reliq. sanct. in fin. Sanctorum vero reliquiæ, si sint antiquæ, haberi debent in veneratione in qua hætenus habitæ fuerint, si verò sint novæ, Episcopus servare debet formam ejusdem decreti concilii ut super eod. decr. fuit à sacra congreg. decisum. sub titu. Casar Augustan. Sanctorum vero reliquiis venerationem, atque honorem non deberi, vel eas, aliaque sacramonumenta à fidelibus inutiliter honorari atque eorum opis impetrandæ causâ sanctorum memorias frustra frequentari asserentes, ab ecclesia sunt damnati, concil. Trident. eod. decreto sub tit. de invoc. vener. & reliq. sanct. §. sanctorum quoque sess. 25.

23 Quo autem honore, & reverentia ꝑ reliquiæ sint servandæ, observantia urbis Romæ, omniumque aliarum civitatum, & locorum Christi fidelium satis docet, quibus in locis maxima veneratione habentur, & præcæteris à Carolo Emmanuele Sabaudia Duce magno studio servatus ꝑ Evangelica illa syndon, qua Christus ad sepulturæ mysterium involvi dignatus est, quam eandem illam esse, de qua Evangelistæ omnes testati sunt; Matth. cap. 27. Marc. cap. 15. Luc. cap. 23. & Ioan. cap. 19. post alios, quos citat, tradit Majol. de sacr. imag. cent. 1. cap. 4. §. hujusmodi autem. Idem testatur Alphonsus Paleot. Archiepiscopus, Bonon. in explicat. sacr. syndon. c. 2. in princip. in qua quamplura scitu, consideratione, & meditatione digna ab omnibus Christi fidelibus essent videnda. Prioribus quidem seculis servorum

Christi studio Hierosolymis, demum in Cypro penes Reges servatus fuit hic inestimabilis thesaurus pretiosissimo sanguine Christi conpersus, sed, ubi cœpit ira Dei excandescere, & immanitati Turcarum regna illa exponenda permisit, sacratissimæ syndonis Deus non oblitus, ne impiorum manibus aliquando pollueretur, sub pijsimorum Sabaudia Ducum tutelam eam migrare voluisse videtur, sub qua primò Camberij Allobrogum, Ducatus Sabaudia insigni oppido, nunc autem 27 jam à pluribus annis in pedemontana Provincia, & Taurinensi civitate eorundem Ducum regia pijsime asservatur Mag. Cyprianus Uberti in *op. de cru. lib. 3. fol. 186.* & Jacob. Crot. *de cruc. Chris. lib. 1. cap. 58. in princip.* si quis autem miraculorum, quæ Deus sacram hujusmodi syndonem invisentibus, & adorantibus aperire dignatus est, notitiam habere velit, videat Majol. *eodem cap. 4.* & Paleot. *d. cap. 2. post princ.* & quia tetigit corpus domini, quod fuit verbo divino conjunctum, & illius sanguine est conpersa, sanguisque non fuit à verbo divino seperatus, & divisus; propterea eidem sanguini cultus 25 † Patriæ debetur, S. Thom. 3. *par. quest. 25. artic. 4. ad. 2.* Azor. in 1. *par. instit. moral. lib. 9. cap. 5. versic. 8. queritur,* & Paleot. *in ead. explicat. cap. 7. post med.*

Quartò, ordinaria auctoritate tenetur 26 etiam Episcopi curare, ut dietum † festorum celebratio ad Dei cultum maximè pertinens, & quæ in lege divina præcipitur cum omni veneratione observetur, omnes enim dies Dominici, & alij item plures præcipuè in honorem Dei, & Beatæ Mariæ Virginis, Apostolorum, & aliorum

Sanctorum de præcepto sunt servandi, sicut alij item, qui juxta laudabilem locorum consuetudinem solemniter celebrati consueverunt. Hujusmodi autem diebus ab omni illicito, & servili opere est abstinendum, mercatus, fora, profanæ negotiationes, & judiciorum strepitus debent cessare. Qui autem festi dies non sunt de præcepto Ecclesiæ, sed de consuetudine, secundum consuetudinem loci sunt servandi, *cap. quoniam, de ser.*

27 Judiciorum autem strepitus † omnibus ferijs in honorem Dei indictis quiescere debent, quibus non potest renunciari, nec processus, minusque sententia valebit, nisi necessitas urgeat, vel pietas suadeat, *cap. final. & ibi Abb. numer. 1, 2, 3, & 9, de ser.* favore tamen hominum introductis, ut messium, vel vindemiarum, de partium consensu renunciare potest, *ut d. cap. final. in fin. eod. tit.*

Quò autem dies festivi, in honorem Dei sint feriati, probatur in *cap. 1, de consecrat. dist. 3, & d. c. fin. de ser.*

28 Juramenta enim dictis diebus admitti non debent, neque sententiæ ad pœnam sanguinis terri, neque sacramenta præstari, nisi pro pace, vel alia necessitate, *c. 1. eod. tit.*

29 † At dies festos operibus servilibus, seu vetitis violantes mulctare, & pœnis afficere est misti fori, ita ut inter iudicem Ecclesiasticum, & secularem sit locus præventioni. Pius V. in *Bull. constit. 5. s. cum verò, ver. in alijs autem.* In Regno tamen Neapolitano, ex antiqua juris dispositione, & capitulorum ejusdem regni, & immemorabilis consuetudinis, ad forum Ecclesiasticum tantummodo spectat, & in eodem regno dicta constitutio, hoc casu in foro seculari non attenditur. Prout